

Frenki i Džoni u Nišu

Niške Vesti | Redakcija | 27.04.2016. 10:11

Nakon premijere u Narodnom pozorištu u Beogradu predstava imaće svoje premijerno izvođenje u Nišu. Urađena je po istoimenom kulturnom filmu koji je pre dve i po decenije je snimljen sa Mišel Fajfer i Al Paćinom u glavnim ulogama. Predstava je zakazana za 2. jun u 20 sati.

Predstavu nose Sloboda Mićalović i Igor Đorđević.

Sve je u tom komadu pitanje ljubavi, i to vrišti iz njegovog svakog reda. Najvažnije je ipak da ljubav nije ona bljutava i paušalna romantična komedija koju su nam pre mnogo godina prodali kao viziju realnosti. Ne, daleko je od toga. Ljubav u ovom komadu je prevazilaženje straha. Zato što je ovaj svet, nažalost, prepun prestrašenih ljudi. Čega se ti ljudi boje? Najveći je strah – od života. Još veći – od smrti. Negde tu, strah od usamljenosti. Negde tamo, strah od starenja. Od propuštenih šansi. Od nade koja nikako da dođe. Od ostavljanja. Od fizičkog bola. Od bolesti. Od neuspeha. Od uspeha koji se desio kad mu nije vreme. Od nedostatka podrške. Od podrške koja stiže od pogrešnih ljudi. Od svega toga, a možda i još nečega. Ovaj svet je prepun prestrašenih ljudi koje može spasiti samo ljubav. Tu ljubav smo zaboravili. Ona nam je podrazumevujuća. Njoj se smejemo. Nazivamo je patetikom, a ne znamo definiciju patetike. Potcenjujemo, jer nam se nikad nije desila. Ne verujemo u veze. Ne verujemo u brakove. Jetko i gorko odbrusimo onima koji u nju veruju. Frenki i Džoni je komad o prevazilaženju strahova da bi se stiglo do ljubavi. To je priča o dvoje ljudi koji počinju život iznova. Koji uče da dišu zajedničkim ritmom. Od njih dvoje može mnogo da se nauči. I zato je rad na ovaj predstavi bio neverovatan izazov i čast, kažu za ovu predstavu organizatori.

Reditelj Tea Puharić za komad Frenki i Džoni kaže da je aktuelan i neophodan komad, jer se svi ponašamo kao da smo samim rođenjem toliko emotivno povređeni da bi do kraja života trebalo od nečeg da se branimo sopstvenim iluzijama iza svojih štitova nedodirljivosti, a to neminovno vodi ka praznini. Ovaj komad govori o skidanju oklopa i gardova. O dozvoljavanju mogućnosti da budemo voljeni. O dozvoljavanju mogućnosti da budemo povređeni. Svi tražimo ljubav, ali da li smo sposobni da volimo? Ova partija šaha dvoje inteligentnih i atraktivnih, ali emocionalno osakaćenih ljudi, ipak je dirljiva jer oni pristaju da daju šansu vezi koja od starta izgleda osuđena na propast i osvajaju nas idejom da i „autsajderi“ mogu jednostavno uploviti u luku ljubavi. Jer, kao što Džoni kaže: Nikada ne biraš ljubav. Ona bira tebe.